

Arrest

nr. 67 205 van 26 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MERTENS, die *loco* advocaat K. MARIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Armeens staatsburger en van Armeense origine te zijn. Tijdens de demonstraties van februari en maart 2008 in Jerevan, in de nasleep van de presidentsverkiezingen, heeft u enkele keren mee betoogd. U nam deel aan de manifestaties uit algemene onvrede, u was geen lid van een bepaalde partij, noch steunde u een bepaald persoon. In de ochtend van 2 maart werd u geslagen door de ordediensten. U diende omwille van uw verwondingen 5 dagen in bed te blijven. Omwille van de aanhoudende pijn ging u met een kennis op 7 april 2008 naar het ziekenhuis. Op weg naar het ziekenhuis werden jullie echter tegengehouden en meegenomen door de politie. Na drie dagen voorhechtenis in A. werden jullie overgebracht naar de gevangenis van N. U en uw kennis werden

volgens u aangehouden omdat jullie hulp verleenden aan de betogers en tegen het regime waren. U werd tijdens het daaropvolgend proces veroordeeld tot drie en half jaar gevangenisstraf omwille van deelname aan de betogingen en hooliganisme. U verklaart dat u effectief heeft gevochten en schade heeft toegebracht aan overheidseigendommen, maar u verklaart dat u enkel gereageerd heeft op de provocaties van de ordediensten en geen schade heeft toegebracht aan winkels, waarvoor u echter ook veroordeeld bent. U meent dat het hoofdmotief voor uw veroordeling politieke gronden zijn. In beroep kreeg u zes maanden strafvermindering. In maart 2009, na 11 maanden opsluiting, werden u en uw kennis vrijgelaten dank zij een amnestieregeling van de president.

Na uw vrijlating eind januari 2009 werd u op verschillende manieren tegengewerkt met betrekking tot de keramiek en porseleinfabriek die u van uw vader had geërfd. De notaris liet u steeds terugkomen, de electriciteit- water- en gasleidingen werden regelmatig afgesloten, u kreeg bezoek van de belastingscontroleur,... Tien dagen na uw vrijlating maakten de lijfwachten van H. A. u duidelijk dat u geen problemen meer zou hebben indien u de fabriek aan hen zou geven. H. A. is een ex-minister en sinds 2008 voorzitter van het Armeens parlement. De lijfwachten sloegen u hardhandig en beledigden u omwille van uw deelname aan de betogingen. Een maand later werd u bij H. A. uitgenodigd. Hij eiste dat u uw fabriek aan hem zou overhandigen. U werd nadien nog benaderd door lijfwachten van H, maar u trachtte ze te ontwijken of de afspraak uit te stellen. Toen uw wagen eind november 2009 werd meegenomen en vernietigd op een autokerkhof, begreep u dat u gevaar liep. U ging vanaf dat moment (overdag) naar Yerevan, 's nachts keerde u terug naar A. U meent dat de motieven voor de vervolging zowel financieel als politiek zijn. Op 10 mei 2010 vluchtte u met de auto naar Georgië en vervolgens Istanbul. U reisde verder met een auto naar België waar u op 20 mei 2010 aankwam en dezelfde dag asiel aanvraagde. Vanuit België vernam u dat men elke dag naar u informeert.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige en recente moeilijkheden (cf. administratieve tegenwerking aangaande uw fabriek, afsluiten nutsleidingen, intimidaties, bedreigingen en slagen vanwege (lijfwachten van) H. A. in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008, niet aannemelijk.

Het ongeloofwaardig karakter van uw recente problemen (na uw vrijlating) wordt eveneens ondersteund door volgende tegenstrijdigheden :

Zo verklaarde u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat de belastingsambtenaar uw fabriek gedurende 2 maanden heeft gesloten (vragenlijst CG,p.3.5.). Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u geen enkel probleem kende met de belastingen (CG,p.9). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring verklaart u dat de fabriek niet gesloten werd (CG,p.9). De tegenstrijdigheid blijft hierdoor aanwezig.

Nog in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaart u dat u pas begin 2010 vernam dat A. uw fabriek wou (vragenlijst CG,punt 3.5). Voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u reeds 10 dagen na uw vrijlating (eind januari 2009) vernam dat A. uw fabriek wou. Dit werd bevestigd bij een nieuwe vervolging een maand later (CG,p.6,7). Hiermee geconfronteerd geeft u een verklaring die in de lijn ligt van uw verklaring voor het Commissariaat-generaal ("..Hij zei : indien je niet geeft, kunnen we je afsluiten en kan je zaak afgesloten worden") (CG,p.9), maar aldus geen verklaring biedt voor de tegenstrijdigheid.

Een derde tegenstrijdigheid betreft uw schuilplaats de maanden voor uw vlucht uit Armenië. In de vragenlijst verklaart u dat u ondergedoken leefde in uw eigen huis, en tralies liet plaatsen (vragenlijst CG,p.3.5.) Tijdens uw gehoor verklaart u dat u naar Yerevan bent gevlucht (CG,p.9). Hiermee

geconfronteerd verklaart u dat u overdag in uw huis in A. bleef en 's nachts naar Yerevan vluchtte (CG,p.10). Deze verklaring is niet overtuigend, aangezien u op die manier (steeds heen en weer rijden) onnodige risico's nam. Bovendien verklaarde u in de vragenlijst dat u uw huis niet meer kon verlaten en niet naar buiten kon. Dit blijft in tegenspraak met uw dagelijkse reis naar Yerevan.

Daarnaast brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven recente problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan in bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Tijdens het gehoor werd u gevraagd documenten na te sturen die de vervolgingen en problemen in verband met de fabriek kunnen staven. U gaf aan dat u deze kon laten opsturen (CG,p.9,11), maar tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen nieuwe documenten ontvangen. Ook uw paspoort, welke u ondertussen in uw bezit zou hebben en waarvan u gevraagd werd dit onmiddellijk aan het Commissariaat-generaal te overhandigen (CG,p.2), heeft u niet meer aangeboden aan het Commissariaat-generaal.

Uw militair boekje en rijbewijs betreffen uw identiteit, die niet wordt betwist. Het vonnis dd. 4 juni 2008 betreft uw veroordeling en strafmaat. Deze feiten worden niet betwist. Echter, zoals in de eerste paragraaf uiteengezet is het niet aannemelijk dat u hier actueel nog ernstige problemen van ondervindt. Bovendien kan in de marge opgemerkt worden dat u geen politiek profiel had of heeft (u verklaarde geen lid te zijn van een politieke partij of iemand te steunen; CG,p.3), en dat u verklaart geweld te hebben gebruikt tijdens de betogingen (CG,p.5). Hierdoor bestaat het vermoeden dat uw veroordeling voornamelijk of volledig werd ingegeven door gemeenrechtelijke motieven, en dus los staat van vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Het feit dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat uw naam voorkomt op de lijst van mensen die zijn opgepakt en veroordeeld in de nasleep van de betogingen, betekent echter niet dat u als politiek opposant werd of wordt gepercipieerd. In de hypothese dat u niet als politiek opposant werd gepercipieerd is omwille van de gevangenisstraf evenmin sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aangezien u in januari 2009 bent vrijgelaten.

Indien de door u ingeroepen problemen sinds 2009 deels of volledig zijn ingegeven door financiële motieven (wat u eveneens verklaarde, CG,p.8), en los staan van uw politiek engagement in het voorjaar van 2008, kan ook in dit scenario geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld. Immers, de hoger vermelde tegenstrijdigheden en gebrek aan aanwijzingen en documenten over deze problemen, hoewel deze kunnen verwacht worden, zijn dermate ernstig dat uw geloofwaardigheid aangaande de problemen sinds uw vrijlating, volledig is ondermijnd.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste en enig Middel

1. Vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingconventie (artikel 48/3 Vw.). Het CGVS kwam onterecht tot het besluit dat er in hoofde van verzoeker geen vrees bestaat voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. In wat volgt toont verzoeker aan dat er in zijn hoofde, i.t.t. wat het CGVS wil laten uitschijnen wel degelijk een vrees voor vervolging bestaat. Het CGVS stelt eerst en vooral dat er in zijn verklaringen enkele divergenties te noteren vallen. Dat één en ander op een misverstand blijkt te stoelen, en vaak contextueel kan worden ingevuld. Het CGVS maakt onverantwoorde gevolgtrekkingen, waardoor niet tot een correcte feitenvinding wordt besloten.

- M.b.t. het feit dat de fabriek voor twee maanden werd gesloten : verzoeker gaf aan dat A. zinnens was gas en elektriciteit af te sluiten toe hij voor de keuze werd gesteld. De belastingscontroleur is twee maanden langs gekomen (op instructie van A.). Verzoeker werd via verscheidene wegen gedwarsboomd. Door het afsluiten van gas en elektriciteit kon zijn fabriek niet produceren. Dat het

fabriek dus gesloten werd dient genuanceerd en gekaderd te worden. Verzoeker wil er de aandacht op vestigen dat er bij het eerste korte verslag bij DVZ niet de mogelijkheid is om uitgebreid in te gaan op de feiten.

- M.b.t. het tijdstip van de eisen van A. : Hij heeft steeds laten doorschijnen dat hij de overhandiging van de fabriek wou. Verzoeker werd tegengewerkt, door de lijfwachten en andere overheidsinstanties dewelke in opdracht handelden. De problemen manifesteerden zich in geleidelijke weg.

- M.b.t. de schuilplaats Het is o.i. niet aan het CGVS om de risico's van het gedrag van verzoeker in te schatten. Verzoeker handelde uit angst hetgeen enerzijds tot irrationeel gedrag kan leiden. Verzoeker is de enige die op dat ogenblik voor hemzelf een inschatting van het gevaar moest maken. Dat verzoeker geen politiek profiel had is onjuist. N.a.v. een betoging t.a.v. het heersende regime kwam hij in de problemen. Na zijn vrijlating werd juist zijn fabriek gekozen om gratis en voor niets te doen overdragen. Het is A, ex-minister en voorzitter van het Armeens Parlement, die net zijn fabriek viseerde.

Men zal uiteraard geen fabrieken viseren van politieke medestanders, doch enkel van tegenstanders. Verzoeker herhaalt voor zover als nodig dat hij geen lid van een welbepaalde politieke partij, doch wel een politiek standpunt innam (los van partijpolitiek). Dit is eveneens de reden waarom hij niet voorkomt op de lijst van politiek opposanten".

2.2. Verzoeker betoogt wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging te koesteren. Met betrekking tot de vastgestelde divergenties meent verzoeker dat het één en ander op een misverstand blijkt te stoelen. Verzoeker merkt op wel degelijk een politiek profiel te hebben. Naar aanleiding van een betoging t.a.v. het heersende regime kwam hij in de problemen. Verzoeker nam een politiek standpunt in los van partijpolitiek.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken. De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205; RvS, nr. 163.124 van 4 oktober 2006). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

In de bestreden beslissing wordt vooreerst vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op het document "Subject related briefing 'Armenië', Beoordeling van de actuele vrees van politiek opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008" (gedateerd 14 oktober 2010). Uit dit document blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president S. de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen op 19 juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging bestaat omwille van politieke redenen, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke gevallen waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op bovenstaande informatie besloot de commissaris-generaal terecht dat de door verzoeker opgeworpen problemen -administratieve tegenwerking, afsluiten nutsleidingen, intimidatie, bedreigingen en slagen door lijfwachten van H. A. ten gevolge verzoekers betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008- ongelooftwaardig zijn.

Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige opeenvolgende verklaringen af en slaagde hij er niet in de door hem opgeworpen problemen te staven met enig begin van bewijs, waardoor de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven verder worden ondermijnd. Verzoeker weerlegt deze tegenstrijdigheden niet en stelt enkel dat deze op een misverstand berusten. Deze uitleg is geenszins afdoende gelet op de medewerkingsplicht die op verzoeker rust hem verplicht zijn asielrelaas zo volledig mogelijk en waarheidsgetrouw uiteen te zetten.

Verzoeker gaf aan geen lid te zijn van een politieke partij of iemand te steunen. Verzoeker gebruikte geweld tijdens de betogingen waardoor de verwerende partij terecht overweegt dat verzoekers veroordeling vermoedelijk door gemeenrechtelijke motieven zijn ingegeven. Verzoeker maakte geenszins aannemelijk als politiek opposant te worden gepercipieerd.

Verzoeker toont in zijn verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar hij toont geenszins aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat verzoekers asielaanvraag ongegrond is. Verzoeker brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en die op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het vluchtrelaas door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

Het enige middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC